

[Aksel Larsen.]

delser til mig, naar jeg i al Beskedenhed gaar den samme Vej som alle andre Talere i denne Debat. Aa nej, vi kan ikke se bort fra Beskedenheden, for der mangler meget endnu, før jeg er naaet saa vidt i Retning af at begaa mig fra denne Talerstol som de fleste af de Talere, der har haft Ordet her til Morgen og i Gaar Aftes. Lad os nu tage dette. Det er nævnt før, og derfor vil jeg ikke slaas i politisk Hartkorn med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, men Tilhængerne af den nye Forretningsorden har jo tydeligt vist, hvorledes de klarer sig med Taletiden, medens jeg, der er en Modstander af denne ny Forretningsorden, har klaret mig udmærket med den Taletid, man har tænkt sig at beskære mig.

Vi gaar videre med Eksemplerne, hvis man ikke fra den og den Side erklærer sig tilfreds med det fremførte. Der findes nemlig Masser af andre Eksempler. Naar der f. Eks. organiseres Arbejdsløshedsdemonstrationer i de forskellige Byer, har man den Vane fra kommunale Foretagender eller Fællesforeninger eller Oplysningsforeninger netop paa den Tid og det Klokkeslet at arrangere Filmsforestillinger for de arbejdsløse. Den 25. Februar, netop paa det Klokkeslet, da Demonstrationen skulde være i København, skulde 10 000 arbejdsløse have udbetalt Vinterhjælpen. Jeg ved ikke, hvad man skal kalde det andet end at bruge sin Magt og det offentliges Apparat til at gribe ind politisk til sit eget Partis Fordel.

Jeg gaar videre. I „Arbejderbladet“ var der den 18. November 1923 en Artikel om Forholdet paa et Distriktskontor. En arbejdsløs kunde ikke faa sin Krisehjælp til den Tid, han havde ventet det, og henvendte sig da til Distriktet for at faa midlertidig Hjælp. Han blev meget daarligt behandlet dér, og Sagen blev omtalt i „Arbejderbladet“. Senere kom den paagældende fuldstændig under Fattigforsorg. Vi har haft Lejlighed til at konstatere, at blandt hans Papirer paa Distriktskontoret ligger nu et Ud klip af den paagældende Artikel. Den er ikke underskrevet med Navn, men den omhandler hans Sag, og den er bilagt hans Akter, saaledes at man altid, naar man fra Forsørgelsesvæsenets Side skal bestemme, hvor meget han kan faa i Understøttelse, kan se, at han er revolutionær, da han har givet „Arbejderbladet“ Oplysninger.

Eller Spørgsmaalet om den Maade — det er blot for at tage et Eksempel, der er letfatteligt, da det er almen bekendt —, hvorpaa H. M. Christensen skaffede sig et

saakaldt Flertal i Fagforeningen i København blandt Barbererne. Da Oppositionen — en Opposition, med hvilken vi ikke sympatiserede, som vi fandt anvendte aldeles forkastelige Metoder og førte en forkert Politik, og som vi derfor bekæmpede paa det groveste — indkaldte til Møde for Fagets Medlemmer, lejede Formanden for Forbundets, det vil sige for Medlemmernes Penge Nørrebro Teater til Forestillingen „Rasmines Bryllup“ og inviterede alle Forbundets Medlemmer, og i en Mellemakt stillede han sig op og holdt Agitationsforedrag for at hyppe sine egne politiske Kartoffler, altsaa for Medlemmernes Penge. Der kan ikke findes andet Udtryk derfor en Magt- og Myndighedsmisbrug.

Vi gaar videre. Det er en Kendsgerning, at kommunalt Arbejde i Tønder fordeles paa den Maade, at Kommunerne praktisk talt aldrig kan faa noget. Det er ikke noget Tilfælde, den Slags Ting, naturligvis ikke. Man kan naturligvis ikke komme konkret og sige: den og den har besluttet, og den og den har givet Direktiver om, at Kommuner ikke kan faa Arbejde, men det kan ikke være et Tilfælde, at de, der er kendt som Kommuner, har uhyre svært ved at faa kommunalt Arbejde. Sagen har været behandlet i Arbejdsmandenes Fagforbund dernede, en saa offentlig Skandale er det blevet.

Eller Spørgsmaalet om første Maj-Demonstrationen. Socialdemokratiet fandt paa at ville lave første Maj-Demonstration i København, angivelig for at bekæmpe Fascismen, men da det kom til Stykket, var de væsentligste Paroler rettet mod Kommunerne. Det var en kolossal Op march, hele Københavns Arbejderklasse var der, o. s. v. Men hvorledes var det? En enkelt Fagforening, Elektrikerne, havde givet sine Medlemmer Ordre til, at de skulde møde. Bestyrelsen sendte Kort ud til samtlige Medlemmer: I skal møde, og naar I stiller under Fanen, skal I aflevere dette Kort, for at vi kan kontrollere, at I har været der. Naar man paa den Maade benytter Fagforeningerne i København, er det ikke vanskeligt at faa Tilslutning. I Odense betalte Snedkerne 5 Kr. af Kassens Midler, for at man skulde gaa til Maj-Demonstration.

Eller skal vi tage et Eksempel, som berører Folketingets Virksomhed. I Sygekassen „Fremtiden“ — jeg omtalte det før, men jeg skal senere Socialdemokratiet med at gentage det her — mødte den socialdemokratiske Bestyrelse frem og foreslog Generalforsamlingen ophævet for Fremtiden, Lovændringer gennemført og et Repræsen-